

Heilt náttúrligt tókstist tað honum, at hann fór at verða saman við teimum, sum undan vóru farnir. Tað verð seg Abrahama, Mósesi ella Dávidi. Og teirra millum var Jesus miðdepilin. Har, Ólavur visti seg at fara, vóru teir longu komnir.

»O Abraham du Troens Helt!
Du er jo der at finde,
Du bor ej længer i et Telt
Saa svagt for Vejr og Vinde.
Du flyttet er til Zions Stad,
Hvis Grundvold ej skal Nødes
At omstødes.
Jeg er saa Hjærtensglad,
Vi engang der skal mødes.«

Løtt at lesa

Bókin er løtt at lesa. Hon er stutt, bert 55 síður, og teksturin er ikki so tættur.

Umframt eru nógvar myndir og aðrar illustratiónir, sum gera bókina áhugaverða.

Stuttligt er at síggja sálmar, sum yrktir eru á føroyskum, prentaðar á nútíðar føroyskum skriftmáli við síðuna av tí upprunaliga, teir eru skrivaði á.

Sum áður nevnt, lærði Ólavur ongantíð at skriva føroyskt. Av teirri einfaldu orsök, at hann bert gekk tvey ár í skúla, og føroyskt skriftmál var ikki til.

Málningur av Eiðis bygd einaferð í 1870 árunum. Í 1869 kom Ólavur aftur til Føroya og búsettist á Eiði, har hann bygdi upp í húsini hjá foreldrunum. Hesa tíðina var bygðin ein av teimum stóru í landinum, og Ólavur livdi har sum aðrir bygdmenn. Hann fekst við útróður og arbeiði í bø og haga, sum sagt verður. Tvey ár var hann tó í Íslandi. Annað til skips og hitt til lands

So varð skrivað, sum málið varð tosað. Og tað er sea áhugavert at lesa gamla bygdarmálið, sum tað var tosað fyrri eini öld síðan.

Tað eru herligar samanberingar, sum Johannes Andreas Næs hevur fingið

við í bókina. Og takk skal hann hava fyrri tað.

Til dømis er skrivar Ólavur úti í Stovuni yvirskriftina: Sálmar á føroyskum soleiðis: »Solmar up a førist.« Og ein jólasálmur verður skrivaður: »Ojn jeula Solm-

ur.«

Vit eru norðuri á landi, har »ei« verður úttalað »oy«.

Hóast tað sær løgdi út, er tað kortini fløvandi, at maðurin hevur hildið seg til, væl vitandi um, at hann ikki

dugdi at skriva føroyskt. Og slíkir tekstir gera, at vit kenna okkara bygdarmál aftur burtur úr øllum hesum steriliseraða, einstáttaða skriftmálinum, hóast tað er rætt.

Bókin er, sum nevnt, ikki nógur endalig ævisøga um mannin Ole Hansen, sum gjørdi egnan gravstein, hvørs plátur nú hanga í Eiðis Kirkju.

Hon er meira ein lýsing av teirri kristnirúgv, maðurin hevði.

Og kortini ein lýsing av tí vanliga føroyinginum, sum søgubøkurnar missa

burtur.

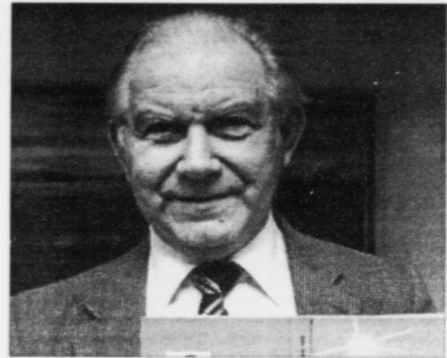
Alt í alt ein bók, sum væl er verd at lesa.

Johannes Andreas Næs hevur skrivað, og Forlagið úti í Stovuni, hevur givið út bókina: Ólavur úti í Stovuni - ein Guðs maður.

Bókin er umbrotin og prentað hjá Einars Prent.

Ættarmaður Ólavs, Petur Martin Petersen í Fuglafirði, hevur fingið til vega myndatillfarið, sum er nóg, í bókina.

Bókin er 55 blaðsíður og kostar 80 krónur í bókaúðunum.

Johannes Andreas Næs hevur fyrr givið bókur út

Nýggjárs-sálmur

Vælsignað veri Jesu navn,
Og lov og tókk og æra!
Sum vildi frá sínum fadirs favni
til syndalandið fara,
At hjálpa kvørjum syndara
Frá satans makt og bondum,
Sum sálafrið tók okkum frá,
Og hevði fast í hondum.

Vælsignað veri Harrans navn,
Sum kundi hetta stíla!
Nú veit eg eina góða havn,
Hvar mín sál kann hvíla:
O, Jesus! kom og hjalp nú mær
Til hesa havn at finna,
Og statt við mína síðu nær,
So eg kann yvirvinna.

Títt navn, o Jesus! er tann havn,
Sum sálafrið kann skaffa,
Tað førir nú so stórt eitt gagn,
Gud vil ei okkum straffa,
Soframt vit vilja stýra har,
Tí netupp so var ráðið:
Ei nakar tað fortjena fær,
Men tað er bert av náði.

Nútt-Ars Solmur

Neute: Jeg beder dig min.

Valsigna vere Jesu Navn,
O lov o tak o æra!
Sum vildi frá sínum fadirs favni
Til Sinda- Lande fara,
A hjolpa okkun Sindara
Fra Satans Magt o Bondun,
Sum Sjelafrí tæuk okkun frá,
O hejste fast uj Hondun.

2. Valsigna vere Harrans Navn
Sum kunde hettar stujla!
Nú vojt E ojna geua Havn
Kvæu uj mujn Sjæl kan kvujla:
O Jesus! kom o hjolp nú mær
Til hesa Havn a finna,
O stat vi mujna Sujuo nær,
So E kan iuvirvinna.

Tuít Navn, O Jesus! er tan Havn
Sum Sjelafrí kan skaffa,
Tæ førir nú so stórt ojt Gavn,
Gud viil o okkun straffa,
Saafremt vit vilja stujra hæu,
Tuj netup so væu Raje:
Oj nakar tæ fortjena fær,
Men tæ er bert æv Naje

Áhugavert er, at Johannes Andreas Næs hevur latið prentað bæði tann upprunaliga tekstin til føroysku sálmarnar saman við tí »tydda«, soleiðis at til ber hjá lesaranum at síggja, hvussu skrivað - og tosað - varð tá

Á aðrari síðuni stendur:

Min Fader i Himmelen!
Du dit Ord har jeg nu lagt mig til
Og i mit Sovekammer, i minde
Indtil du igjen kaller paa mig. Min fre-
delige Aggers Hvile hviler nu under den
Steen, men min dødsfæle, ude-
lige Sjæl er kommen frem for dig. O!
Min Fader! giv mig til det evige Liv
og Salighed i dit himmelske Rige! og
lad mig der se og kjende hvor saligt
og godt det er at være evig hos dig.
Fader! jeg hviler i Haabet.
Ja søde Fader! giv det som
Dit stakkels Barn har bedet om,
For Jesu Død og blodig Svæd
Skjænk mig et Øst
Saa jeg i Himlen kan se!

Fotmynd av forsiðuni á marmortalu, sum áður stóð á grav Ólavs, og sum nú hangur í forkirkjuni í Eiðis kirkju. Tekstin hevur Ólavur sjálvur sett saman og skrivað við hond.

Á hinari síðuni stendur:

Om i jeg angert den Agger
Indtil Høsten bryder frem!
Væk mig op naar Dig behager!
Tag mig da til Himlen hjem
Barmhjertige Gud!
Giv mig ikke Løn for min Retskaffenhed og
Dyd, men giv mig Løn af Naade for din
store Miskundheds Skyld!
Velsignede Jesus! Naar du engang
skal samle mit Støv op af min Grav,
O! kald mig da frem, ikke til Døden, men
til Livet. Lad Graven beholde min Dyd;
thi den er saa gennemtrukket af synd:
Kun Naade og Forbarmeelse! Følg med
mig til din Fader og sig: O! hvad jeg
ynkes over denne Synder, Fader! skaa
ham; lad ham ikke gaa tabt! O Jesus:
din Bøn bliver visseelig hørt, og min
Siæl freles.

Baksiðuni á marmortalu, sum áður stóð á grav Ólavs, og sum nú hangur í forkirkjuni í Eiðis kirkju. Tekstin er framhald av forsiðutekstinum.

* Skal verða: Ager

Úti í Stovuni. Málningur eftir Kristin í Geil. Húsini í miðjuni við kjallarahurðini eru barnaheimið hjá Ólavi. Húsini hægri megin eru stovan, sum Ólavur bygdi uppí. Hesi húsini hava staðið á leið har, sum handlin hjá Oliver Øster er í dag.

Pláturnar, sum stóðu á gravsteininum hjá Ólavi úti í Stovuni, hanga í dag í forkirkjuni í Eiðis Kirkju